

kan en rateopsparing kun oprettes, hvis kontohaveren på oprettelsestidspunktet er kontohaver i en anden rateopsparing eller ejer af en rateforsikring, og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende konto eller police ikke er indtrådt.

Det vil sige, at efter efterlønsalderen er nået, kan man kun oprette en rateordning, hvis man har en anden rateordning i forvejen, og der ikke er indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for denne.

I pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, er det foreslået, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, at en rateordning under udbetaling kan overføres til en nyoprettet ordning. Det betyder, at betingelsen om, at der ikke må være indtrådt indkomstskattepligt for den overførte ordning ikke kan opfyldes.

Der foreslås derfor en regel om, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, at når oprettelsen af en rateordning sker ved en overførsel af en ordning efter lovens § 41, stk. 1, nr. 3, er der ikke krav om, at der ikke må være indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den overførte ordning. Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovens § 41, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Til nr. 9 og 12

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningslovens §§ 11 A og 12 er henholdsvis rateopsparinger og opsparinger i pensionsøjemed, der er oprettet i udenlandske kreditinstitutter, ikke omfattet af lovens afsnit I. For at sådanne ordninger omfattes af lovens afsnit I, er det en betingelse, at ordningerne er oprettet i danske pengeinstitutter eller i udenlandske kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, eller med SKATs godkendelse i en anden institution her i landet.

Hvis pensionsordningen omfattes af lovens afsnit I, vil indbetalinger på ordningen enten være fradragsberettigede eller bortseelsesberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Udbetalingerne er som et modstykke hertil skattepligtige.

Ordninger oprettet i udenlandske kreditinstitutter, som ikke omfattes af lovens afsnit I, vil typisk være omfattet af lovens afsnit II A, hvorefter der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger på ordningen. Omvendt er udbetalinger fra sådanne ordninger heller ikke skattepligtige i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som er foretaget i perioden i Danmark, og som ikke har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

For at ligestille ordninger, der er oprettet i kreditinstitutter med hjemsted inden for EU/EØS, med ordninger, der er oprettet i danske pengeinstitutter, foreslås det at udvide lovens §§ 11 A og 12 til:

- 1) ordninger i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed,
- 2) ordninger i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10 i lov om finansiel virksomhed,
- 3) ordninger i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, eller
- 4) ordninger, som er godkendt af SKAT i en anden institution her i landet eller i et andet land inden for EU/EØS.

Der sker ingen ændringer for så vidt angår pengeinstitutter med hjemsted i Danmark. De kan fortsat udbyde pensionsordninger her i landet efter opnået tilladelse fra Finanstilsynet. Tilsvarende gælder for udenlandske kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10 i lov om finansiel virksomhed.

Ændringerne består derimod for det første i, at udenlandske kreditinstitutter beliggende i EU/EØS fremover kan drive kreditinstitutvirksomhed og udbyde fradragsberettigede pensionsordninger her i landet uden at skulle etablere et fast driftssted, blot instituttet har tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed i hjemlandet, og ordningen og instituttet kan godkendes efter de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 15 C-15 D.

Samtlige EØS-lande, dvs. Norge, Liechtenstein og Island, har gennemført 2. banksamordningsdirektiv, hvorfor kreditinstitutter i disse lande - ligesom kreditinstitutterne i EU-landene - vil være underlagt et tilsyn svarende til det, som det danske Finanstilsyn foretager. Da det nævnte EU-direktiv er bindende fra tiltrædelsesdatoen for de 10 lande, som blev optaget i EU fra den 1. maj 2004, og de 2 lande, som blev optaget den 1. januar 2007, vil kreditinstitutter i de pågældende lande ligeledes være undergivet et tilsyn svarende til det danske efter implementeringen af direktivet.

For det andet består ændringerne i, at SKAT også skal kunne godkende en anden institution beliggende inden for EU/EØS til at forvalte de pågældende midler.